

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ: ПОШУК ТА СТВОРЕННЯ ІДЕАЛЬНОГО ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ

ГОРБЕНКО С.А.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Актуальність дослідження.

На сьогодні нагальною є потреба до оновлення образотворчої підготовки, технологій та методів навчання для комплексного забезпечення професійно-творчого розвитку, але розробка і впровадження необхідних інтерактивних методів є ще недостатньо дослідженим аспектом інноваційної діяльності. Проблеми навчання художників викликані вимогою до формування нового творчо-системного рівня їх мислення, який відповідав би новому рівню та якості. В таких умовах особливої актуальності і набувають інтерактивні методи навчання як найбільш універсальні, а їх потенціал обумовлюється процесом пошуку та створення ідеального художнього образу завдяки насиченості художніх образів цінностями й смислами.

Основний зміст.

На наш погляд, опанування новітніми технологіями та відсутність ефективних освітніх технологій формування професійної культури потребує уваги до Інтерактивні технологій та методам. Інтерактивний (англ. interaction -взаємодія) означає здатний до взаємодії, співробітництва, діалогу. Інтерактивне навчання-специфічна форма організації пізнавальної діяльності, яка створює оптимальні умови для розвитку інтерсуб'єктності, збагачення особистості в процесі спілкування, співпраці між членами колективу. Інтерактивні художньо-педагогічні технології мають на меті формування соціокультурних і художньо-комунікативних компетентностей, вони сприяють активізації спілкування і взаємодії у процесі опанування мистецтва, у перебігу яких відбувається взаємовплив, обмін художніми смислами[1, 2].

На нашу думку, інтегративна стратегія професійно-художньої освіти мистецької освіти, на основі пошуку художнього образу, має значний потенціал оптимізації навчального процесу відповідно до принципів становлення творчо-особистісної значущості навчання, мотивації та стійкого інтересу до образотворчих знань та вмінь, а креативні методики можуть створити необхідні умови активізації індивідуально-орієнтованого навчання та особистісного підходу до розвитку творчих здібностей студентів, слугувати вдосконаленню професійної підготовки спеціалістів.

На сьогодні достатньо актуальними є уявлення про художній образ являє собою єдність об'єктивного і суб'єктивного, логічного і чуттєвого, абстрактного і конкретного, загального та індивідуального, необхідного і випадкового, частини і цілого, змісту і форми. Завдяки злиттю в творчому процесі цих протилежностей в єдиний цілісний художній образ, творець отримує можливість створення яскравого, емоційного твору. Художній образ формується від об'єктивного до суб'єктивного та надає велику можливість для варіацій художніх рішень. В контексті можливо звернути увагу, що, «Існує безліч точок зору на поняття, що таке мова архітектури, яка вона і якими знаками нею легше говорити, і чи повністю глядач її розуміє. З позицій семіотики (науки про формування значень і сенсу форм) таких точок існує лише дві, які говорять про можливість аналізу мови архітектури та розгляду архітектури як мови і тексту, як системи, що передає інформацію, про правомірність проведення аналогій між архітектурною формою і текстом. Архітектура відображає суспільну людину (і ту дійсність, в якій вона існує) в її основних і загальних духовних прагненнях. Разом з тим архітектура нездатна до прямого, безпосереднього виразу до кінця: вона оперує знаками і ритмами. Якщо ж порівняти архітектуру з іншими мистецтвами, з точки зору формостворюючої фантазії, тоді перевага архітектури перед іншими мистецтвами не викликає сумнівів»[3].

Ми виходимо із положення, що творення ідеального образу навіть у безпосередньому сприйнятті стає можливим саме завдяки здатності митця уявляти. Це взаємообумовлені грані єдиного процесу, бо не лише уявлення стає обов'язковим, коли перед нами образ, витворений в поетичному слові чи будь-якому іншому літературному жанрі. Так само не обходиться без уяви в разі пригадування сприйнятого в ідеальному його збереженні (образ в пам'яті, ейдетичний образ), а також і в образі при безпосередньому спогляданні[4]. На основі інтерактивного рівня методик творення ідеального образу студенти налаштовані на творчий пошук, здатні до генерування і втілення оригінальних ідей, реалізують потребу у безперервному саморозвитку засобами взаємодії науки та мистецтва, критично оцінюють свої можливості, активно використовують креативний потенціал художньої діяльності при виробленні індивідуального творчого методу, який актуалізує художні знання та вміння особи при розв'язанні різноманітних проблемних ситуацій. В цілому, виокремлюється суттєве, що інтерактивні методики навчання художників установлюють креативно-особистісний напрямок їх образотворчої підготовки на основі проявлення таких діяльнісних програм самих суб'єктів художнього навчання, які повинні розкрити свої здібності та продукувати цілі та способи

творчо-ефективних дій, а також коригувати результати діяльності на усіх етапах свого навчання та майбутньої практичної діяльності.

Висновки.

На основі проведеного дослідження, стало можливим виокремити, що завдання сучасної мистецької освіти переосмислюються в контексті визначення факторів необхідної інтегративної стратегії, а інтерактивні методи навчання найбільш успішно сприяють формуванню творчої самостійності, креативності та фахових компетентностей; обґрунтована та сконструйована модель образотворчої підготовки ґрунтується на взаємодії блоків інтегративної стратегії. Перспективи подальших досліджень полягають у пошуку та створенні моделей креативних Творчих груп, які відрізняються від типових навчальних колективів із метою розвитку такого рівня образного мислення та бачення, що створює знаки.

Література:

1. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / Автор-укладач Н. Наволокова. – Харків: Основа, 2011. – 176 с.
2. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання:Наук.-метод. Посібник. – Київ: Вид. А. С. К., 2004. – 192 с.
3. Русевич Т.В., Цись А.С. Архітектурна семіотика-синтез образу і змісту // Матеріали XI Всеукраїнської наукової конференції 21 листопада 2019 р.: Сучасна архітектурна освіта. Синтез мистецтв і гармонізація архітектурного простору. – К.: КНУБА, 2020. – 216 с. - с. 83-84.
4. Gombrich E.H. Art and Illusion: A Study in the Psychology of Pictorial Representaton. - Phaidon, 1977. - 444 p.
5. Miles M. New Practices, New Pedagogies. - London: Routledge, 2011. - 256 p.